

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ,

Ἐκδιδόμενον κατὰ Σάββατον.

ΕΤΟΣ Α'. ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 8^{ον}. ||

27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1865.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

Ἐπειδὴ λήγει ἤδη ὁ δεύτερος μὴν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ δώσωμεν ἀναγκαίως τινὰς πληροφορίας ἐπὶ τινῶν ἀντικειμένων, νὰ ὑπομνήσωμεν τὰς ὑποχρεώσεις ἡμῶν καὶ τῶν Κ. συνδρομητῶν καὶ ν' ἀπαντήσωμεν πρὸς πάσας ὁμοῦ τὰς ἀπευθυνθείσας πρὸς ἡμᾶς κατὰ καιρὸν ἐρωτήσεις. Ὡς ἀρχόμενοι τῆς ἐκδόσεως, ἐν τῷ προλόγῳ, εἶπομεν, τὸ περιοδικὸν τοῦτο σκοπεῖ τὴν μετάδοσιν τερπνῶν καὶ ὠφελίμων ἀναγνωσμάτων πρὸς πάντας, ἰδίως δὲ ἀποβλέπον πρὸς τὸ σύνολον τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας τινῶν, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῶσιν αὐταὶ εὐλογοί, διαθέσεις. Φρονοῦμεν δε ὅτι δὲν ἐψεύσχημεν τὴν ὁμολογίαν ἡμῶν ἐκείνην καὶ ἂς ἐξετάσωμεν τὰ δημοσιευθέντα ἄρθρα.

Εἰς τὰ ὀκτῶ, μετὰ τοῦ ἀνά χειρας, ἐκδοθέντα μέχρι σήμερον φυλλάδια κατεχωρήθησαν εἰς τὰς σήλας τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ΠΕΡΙΠΗΓΗΣΕΙΣ

1. Χαρακτῆρες καὶ ἔθιμα τῆς Ἀφρικῆς : οἱ Νέγροι, ὑπὸ Β. Gastineau.
2. Ἡ θήρα τῶν λύκων ἐν Ῥωσσίᾳ.
3. (*) Οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου ἐπὶ τῶν Ἀλπεων, ὑπὸ De Saussure.
4. (*) Ὁ θαλάσσιος Σίφων, ὑπὸ T. Hennecquin.
5. (*) Ὁ τυφῶν τῶν Ἀρτιλλῶν νή-

σων, ὑπὸ Levilloun (De la Martinique).

6. (*), Ἡ Γαλήνη τοῦ Ὀκεανοῦ, ὑπὸ Marmontel.
7. (*) Οἱ ἄγριοι τῶν πεπηγόντων δασῶν, ὑπὸ Lacépède.
8. (*) Ὁ ὄδοιπόρος τῆς ἐρήμου, ὑπὸ Denon.

ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

1. Ὁ Σαλπικτής ἢ ψοφίας (Agami), ἐκ τοῦ L'Année Scientifique.
2. (*) Ὁ Καρχαρίας, ὑπὸ Lacépède.
3. (*) Τὰ θαλάσσια φυτὰ, ὑπὸ τοῦ L. Aimé-Martin.
4. (*) Ἡ ἔκρηξις τοῦ Βεσενβλου, ὑπὸ τῆς Madame de Stael.

Περὶ ΦΥΣΙΚΗΣ

(*) Περὶ τοῦ Βορείου Σέλαος, ὑπὸ J. J. Ampère.

ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

1. (*) Ὁ ἐγωϊστής, ὑπὸ De Jouy.
2. (*) Ὁ Δύστροπος.
3. (*) Ὁ Φιλόδοξος, ὑπὸ Bourdaloue.

ΠΟΙΗΣΕΙΣ.

1. Ὁ Γεωργός, ὑπὸ Θ. Γ. Ὀρφανίδου.
2. Ἄσμα αἰχμαλώτου, ὑπὸ Ν. Ματαράγκα.
3. Ἄσμα δημῶδες.
4. Τὸ βέλαιον μέλλον μας, ὑπὸ Θ. Γ. Ὀρφανίδου.

ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ΖΩΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ.

1. Περὶ αὐτομάτου καύσεως.
2. Περὶ ἀσφνξίας ἐκ πνευμοῦ ἐν τῷ ἔδατι.

Διάφορα ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ.

- 1. *Ιστορία του Κριολίνου* (πρωτότυπον), ὑπὸ Θ. Γ. Ο.
- 2. *Γῆ! Γῆ!* (ἡ τελευταία τῆς τοῦ *Κολόμβου*) ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ, ὑπὸ Π. Γ. Ἐλευθεριάδου.
- 3. *Αἱ βαμβακεραὶ οἰκίαι*, ἐκ τοῦ *L'Année Scientifique*.
- 4. *Αἱ ἐκ τοῦ θαλασσοῦ ἀφροῦ πίκαι.*
- 5. *Ἡ Λόγχη.*
- 6. *Ἰδιοτροπία τῶν μεγάλων ἀνδρῶν.* Διάφοροι γινῶμαι καὶ ἀποφθέγματα, πλεῖστα ἀνεκδότα καὶ τινε ἀλληγορικά, Ἡ *Πεύκη* καὶ ἡ *Ἰτέα* (πρωτότυπον) κατὰ μίμησιν τῶν γερμανικῶν τοῦ *Knebel*.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ.

- 1. *Ότιλλα*, γραφὴν γερμανιστὶ ὑπὸ *H. Rau* καὶ μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ *X. Marmier*.
- 2. *Ἡ Κόρη τοῦ Τελῶνου*, γραφὴν Ἀγγλιστὶ ὑπὸ *Vilhelm Oertel* καὶ μεταφρασθὲν ἐκ τῆς γαλλικῆς ἀπομιμήσεως τοῦ *Edouard Scheffter* καὶ
- 3. *Τὸ Φρούριον τοῦ Αἰμοσταγοῦς Βράχου*, ὑπὸ τῆς Κομήσεως *Dash*, μυθιστόρημα ἀρχόμενον ἐν τῷ φυλλάδιῳ τούτῳ καὶ νομιζόμενον ὡς τὸ κάλλιστον τῆς συγγραφῆς ταύτης.

Οἱ ΚΚ. συνδρομηταὶ λοιπὸν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης παρατηροῦσιν, ἐκ τῆς ἀνωτέρω ποικίλλης καὶ ἐκλελεγμένης ὕλης, ὅτι δὲν ἐφείσθημεν οὐδενὸς κόπου ἵνα ἀναδείξωμεν τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἀντάξιον τῶν ὑποσχέσεων ἡμῶν καὶ τῆς ἥς ἔτυχεν εὐνοϊκῆς ὑποδοχῆς πανταχοῦ. Διότι τὰ μετ' ἀστερίσκου προδεικνύμενα ἄρθρα ἐλήφθησαν ἐκ τῆς *Une lecture par jour* ἀνθολογίας, ὅπου ὑπάρχουσι τὰ ὠραιότερα ἔργα τῆς Γαλλικῆς καλλιολογίας· ἀρκεὶ δὲ νὰ ρίψῃ ὁ ἀναγνώστης βλέμμα ἐπὶ τῶν *Θαλασσίων Φυτῶν*, τοῦ *Τυγῶνος*, τοῦ *θαλασσοῦ Σίφωνος*, τοῦ *Καρχαρία*, τοῦ *Βορείου Σέλακ*, τοῦ *Δυστρόπου κ.λ.*, ἵνα πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μας. Κατὰ τοῦτο δὲ νομιζόμεν ὅτι ἐνεωτέρισαμεν μικρὸν, ἐπεὶ δὲ μέχρι τοῦδε σπανίως ἢ οὐδέποτε εἶδομεν τοιοῦτου εἶδους περιγραφὰς δημοσιευμένας.

Ὁ δὲ ποιητὴς τῆς *Χίου* δούλης καὶ τοῦ *Ἁγίου Μηνᾶ*, συγκραταβάνων, ἐκό-

σμησε πρὸ πάντων καὶ θέλει καλλύνει τὰς στήλας τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης διὰ τῶν ποιήσεων αὐτοῦ, δοῦν ἡμῖν τὴν ἀδειαν τῆς δημοσιεύσεως ἐκ τῶν *Ἀνεκδότην* αὐτοῦ *Ποιητικῶν Μελετῶν*, ἢν μία εἶναι καὶ ἡ ἐν τῷ σημερινῷ φυλλάδιῳ, ἥτις δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένου *Ἐθνικοῦ Ἡμελολογίου* ἔτυχε τῆς καλλίστης ὑποδοχῆς ὡς καὶ σειρὰν τινε ἄλλων ἐπιγραφόμενῃν *Ἀθήναι*, αἵτινες νομιζόμεν δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς ἀσθενοῦς ἡμῶν συστάσεως πρὸς τοὺς ἀναγνώσαντας τὸ *Τίρι-Μίρι*.

Εἰς τὸ μέλλον θέλομεν δίδει καὶ βιογραφίας συντόμους, μάλιστα τῶν συγγραφέων ὧν ἔργα δημοσιεύομεν καὶ κατάλογον τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν, τὸ ὁποῖον νομιζόμεν ἀναγκαιότατον πρὸς χάριν δὲ τῶν ΚΚ. ἀξιωματικῶν, οἵτινες τοσοῦτον φιλοτίμως συνέδραμον τὸ περιοδικὸν τοῦτο, θέλομεν δίδει βιογραφίας τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν καὶ τῆν ἱστορίαν διαφόρων πολεμικῶν ἀντικειμένων.

Ὅτιω λοιπὸν ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη μετὰ τοῦ παρρητήματός αὐτῆς τοῦ **ΚΟΜΗΤΟΣ ΜΟΝΤΕΧΡΙΣΤΟΥ**, κατ' οὐδὲν ὑπολείπεται, εἰ μὴ δὲν πλεονεκτεῖ σχετικῶς τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, τῶν λοιπῶν περιοδικῶν· ἐπεὶ δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ **Κόμητος Μοντεχρίστου**, δὲν νομιζόμεν περιττὸν νὰ εἴπωμέν τινα περὶ αὐτοῦ ἀπαντῶντες εἰς τὰς αἰτήθεισας ἡμῖν πληροφορίας περὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ μυθιστορηματος τούτου.

Ὁ **Κόμης Μοντεχρίστος** ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τῇ σπουδαιοτάτῃ ἡφμερίδι τῶν *Συζητήσεων* κατὰ τὸ 1841, καὶ ἔτυχε τοιαύτης ὑποδοχῆς, ὥστε ἀμέσως ἐξεδόθη εἰς ἑκατοστύαν χιλιάδων ἀντιτύπων καὶ ἐξακολουθεῖ ἔκτοτε ἐκδιδομένου κατ' ἔτος σχεδὸν παρὰ διαφορῶν ἐκδοτῶν ἤδη δὲ ἔπαυσε πλέον ἀριθμοῦν τὰς ἐκδόσεις καὶ τὰς χιλιάδας τῶν ἀντιτύπων. Ἀφοῦ δ' ἐπλούτισε τοὺς πολλοὺς ἐκδότας, οἵτινες πάντοτε ὀφελοῦνται τὰ πλεῖστα, ἀφῆκε καὶ περισσεύμα εἰς τὸν συγγραφέα τοσοῦτον, ὥστε νὰ δημιουργήσῃ πραγματικῶς τὸ ἐν τῷ μυθιστορηματι περιγραφόμενον ἀνακτόριον τοῦ **Μοντεχρίστου**, καὶ νὰ κοσμήσῃ τοῦτο διὰ τῶν θησαυρῶν τῆς τέχνης καὶ τῆς φύσεώς τε τῶν περὶ-

των τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως συλλεγόντων, ὡς τὰ μυθολογούμενα ἀνάκτορα τῶν ἀρχαίων Σουλτάνων· τὸ δοξοκόπημα δὲ τοῦτο ἐπωνόμασεν ἀφελῶς οἱ **Γάλλοι μεγαλοπρεπῆ τρέλλαν**· ἐκτός δὲ τούτων ἐπέφερε καὶ εἰσόδημα ἐτήσιον τῷ **Ἀλεξάνδρῳ Δουμά** μετὰ τῶν ἄλλων ὀνομαστῶν αὐτοῦ ἔργων, τῶν *Τριῶν σωματοφυλάκων*, *Μετὰ εἴκοσιν ἔτη*, καὶ *Ἐποκόμητος τῆς Βραζελόνης*, καὶ τῆς ἀναριθμήτου πληθῆος τῶν λοιπῶν δραμάτων καὶ μυθιστοριῶν τοῦ ἐκκεντρικοῦ καλὰμου αὐτοῦ, 200,000 χιλιάδας φράγκων.

ἔχει δὲ καὶ τι ἐπεισόδιον περιεργότατον, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸν συγγραφέα αὐτοῦ. Ἡμέραν τινα ἔλαβεν ὁ **Κ. Δουμά** μικρὸν γραμματίον ἀνώνυμον περιέχον συναλλαγματικὴν 300,000 φράγκων ἐξοφλητέαν ἐν τῇ Γαλλικῇ *Τραπεζῇ* μετὰ τῶν ὀλίγων αὐτῶν λέξεων περίπου. *Ἐπειδὴ ἀναρρήνόμενος, κύριε, ἐκ μακρᾶς ἀσθερείας εἶχον πρὸς διασκέδασιν τὸ ὠραιότατον μυθιστόρημα ἡμῶν, τὸν Κόμητα Μοντεχρίστον, ὅστις οὐ μικρὸν συνέτειρε ν' ἀναλάβω τὴν ὑγίειαν μου σὰς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὸ μικρὸν αὐτὸ ποσό.*

Ταῦτα ὁμολογεῖ ὁ μυθιστοριογράφος **Δουμά**.

Ἐκ τῆς μεγάλης δὲ δημοτικότητος ταύτης ἔπλασσε καὶ **Δράμα** ὀμώνυμον μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας διδαχθὲν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Γαλλικοῦ Θεάτρου καὶ κατόπιν ὡς μελοδράμα εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ θεάτρα τῆς Εὐρώπης· ἐσύστησε δὲ καὶ ἐφημερίδα ὀνομάσας αὐτὴν *Μοντεχρίστον*.

Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο μετεφράσθη σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς γλώσσας καὶ ἔτυχε πανταχοῦ ἀναγνωστῶν, διότι, πρὸς τοῖς ἄλλοις πλεονεκτήμασιν αὐτοῦ, εἶναι καὶ ἡθικώτατον· εἰς ἐκάστην σελίδα διαλάμπει ἡ εὐποιία, καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη· ζωγραφεῖται δὲ παραστατικώτατα ἡ κακία καὶ ἡ ἀργὰ ἢ ταχέως τιμωρία αὐτῆς.

Ἡ δὲ ἱστορία τῆς τύχης αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι εἶν' ἐν συντόμῳ ἡ ἐξῆς. Μετεφράσθη ἐν **Κωνσταντινουπόλει** δὲν ἠξεύρομεν παρὰ τίνοσ, διότι δὲν εἶδομεν τὴν μετάφρασιν ταύτην, ἀλλ' ἐγένετο τυχαίως παρὰ κάποιον τοῦ πυρὸς ὀλίγων διασωθέντων ἀντιτύπων· κατόπιν ἐπεχείρησε νέαν μετάφρα-

σιν αὐτοῦ ὁ **Κ. Γρ. Καμπούρογλου**, ἐν τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ὁποίας ὀνομάζει ἀτελεῖ τὴν τῆς **Κωνσταντινουπόλεως**, δὲν γνωρίζομεν ὅμως διατὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν δύο ἢ τριῶν φυλλάδιων διεκοῦε τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ. Ἴσως τὰ ἀτυχήματα ταῦτα συνέβησαν ἵνα ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη λάβῃ τὴν τύχην τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἀποπερατώσεως τοῦ ὠραίου τούτου μυθιστορηματος.

Ἐπὶ τέλους ἐπενθυμίζομεν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ συνδρομητὰς ἡμῶν τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, ἀφοῦ ἡμεῖς οὕτω πιστῶς φυλάττομεν τὰς ἰδικὰς μας.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται καὶ πάντες εἰς οὓς ἀπεστάλησαν φυλλάδια ἢ θέλει ἀποσταλῆ τοῦτο νὰ μᾶς ἀπαντήσωσιν ἐὰν δέχονται ἢ νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὸ ἐὰν δὲν ἐπιθυμῶσι νὰ γίνωσι συνδρομηταί.

Α. ΒΑΜΠΑΣ.

ΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἐξ ἀνεκδότων ποιητικῶν μελετῶν

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΟΡΦΑΝΙΔΟΥ.

ΤΟ ΒΕΒΑΙΟΝ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ.

1.

Ἡρώτησα τὴν γῆν ἐγὼ τῆς γῆς ὁ διαβάτης,
Πεῦ τρέχω, ἐν ᾧ στρέφεται περὶ τὸν ἄξονά της,
Καὶ διασχίζει τοῦ κενοῦ τὸ παγετώδες χάος,
Ὡς γίγας ὅστις ἀφροντεῖς πρεβαίνει ἀενάως.
Κ' ἡ γῆ μὲ εἶπεν—« Ἄβλιε θνητέ! εἰς πᾶν σου βῆμα
« Βαδίσεις πρὸς τὸ μνημα. »

2.

Ἐστράφην περὶ δροσρᾶν καὶ χρυσομένην δύσιν
Πρὸς τὴν ἄνθη, τὰ καλλύοντα τὴν ἡμεροῦσαν φύσιν,
Καὶ μ' εἶπον μὲ τὴν ἄκακον φωνὴν τῶν ἀρωμάτων·
— « Ἐπλάσθημεν νὰ ζήσωμεν τὴν κάραν τῶν θυμάτων,
« Εἶν' ἡ ἀκμή μας παρακμῆ! θνητέ, εἰς πᾶν σου βῆμα
« Βαδίσεις πρὸς τὸ μνημα. »

3.

Χρυσῶν ἐντόμων ἐπ' αὐτὰ ἐδύμδιζε τὸ σιμῆνος·
Ὁ βόμβος τῶν ὀμοιάζει μυστηριώδης θρῆνος! . . .
Εἰς πᾶσαν κίνησιν πτερῶν, ἐν ἱερᾷ ἀγνοίᾳ,
Μία ζωὴ ἐσθύνετο, ἡ ἐγεννᾶτο μία! . . .
Καὶ ἡ φθερὰ, καὶ ἡ γέννησις μ' εἶπον· εἰς πᾶν σου βῆμα
« Βαδίσεις πρὸς τὸ μνημα. »

4.

Ὅπως πρᾶνω τὴν πικρὰν τοῦ πάθους ἀληθῆνα
ἴκουσα τὴν λιγύφθογγον τοῦ δάσους ἀηδῶνα·
Ἄλλὰ κ' εἰς τὸν θερμότερον ἔρωτικὸν τῆς στένου
Διέκρινα τὸν μαρμαρῶν, διέκρινα τὸν πόνου.
Τὸ μέλος τῆς μοῦ ἔλεγε· — Ὀνητὶ, εἰς πᾶν σου βῆμα
« Βαδίσεις πρὸς τὸ μνήμα. »

5.

Μὲ βῆμα βραδυκίνητον πενθοῦντος ὀδοιπόρου
Φύλλα ἐπάτησα ὡρὰ ἀγρίου φθινοπώρου.
Ἦσαν αὐτὰ εἰκὼν ζωῆς ἀρτίως νεκρωθείσης! . . .
Ὡς θάλλω σήμερον ἐγὼ, χθὲς ἔβαλλον ἐπίσης . . .
Καὶ ὁ τραγῶδες τῶν μ' ἔλεγε· — Ὀνητὶ εἰς πᾶν σου βῆμα
« Βαδίσεις πρὸς τὸ μνήμα. »

6.

Τότε δακρῶν ἔστρεψα ἀπὸ τὴν γῆν τὸ ἕμμα
Εἰς τοῦ αἰθέριου οὐρανοῦ τὸ κυανίζον χρῶμα·
Κ' εἶδα νὰ φέρ' ὁ ἥλιος αἱματηρὰς κηλίδας . . .
Εἶδα παντοῦ τρομακτικὰς καταστροφῆς σφραγίδας·
Κι' ὁ οὐρανὸς, κι' ὁ ἥλιος μ' εἶπον· εἰς πᾶν σου βῆμα
« Βαδίσεις πρὸς τὸ μνήμα. »

7.

Ἀπειπισία! καὶ ἡ γῆ, κι' ὁ οὐρανὸς, καὶ τ' ἄνθη,
Τὰ ἔντομα, ἡ ἀηδῶν, τὸ φύλλον ποῦ ἔφρανόθη
Τὸ πᾶν αὐτὸ, καταστροφῆς εἰκὼν ἐν ἀρμονίᾳ,
Μ' εἶπον ὅτι ἀλήθεια ὑπάρχει μόνον μία,
Εἰς θλιβερὸς προορισμὸς· — Ὅτι εἰς πᾶν σου βῆμα
« Χωροῦμεν πρὸς τὸ μνήμα. »

8.

Μόνον ἔταν ἡρώτησα τὸν ἄνθρωπον τὸν εἶδα
Σκαιῶς οἰστρηλατούμενον ἀπ' ὄνειρα κ' ἐλπίδα·
Διὰ τὸ μεγαλεῖόν του τὸν εἶδα νὰ κομπάζη,
Νὰ ἀπειλῇ, νὰ μαίνεται, νὰ καίη, καὶ νὰ σφάζη,
Καὶ νὰ φωνῇ· « Πῶς ὡς θεὸς τῆς γῆς, δὲν πίπτει θυμῶς,
« Δὲν τὸν προσμένει μνήμα. »

9.

Ὁ ἄθλιος! τὸν λόγον του δὲν εἶχε τελειώσει,
Κ' εἶδα τὸ σῶμά του πνοῇ θανάτου νὰ νεκρώσῃ,
Εἶδα τὸ μεγαλεῖόν του νὰ καταπίση κόνις,
Εἶδα τὰ πλεῖστα του ἔντος τῆς νεκρικῆς σινδόνος,
Κ' οἱ ζῶντες νὰ τὸν φέρωσι νεκρὸν μὴ σπυιδὸν βῆμα
« Εἰς τὸ οἰκτρὸν του μνήμα. »

Ἰανουάριος τοῦ 1893.

ΟΙ ΠΑΤΑΓΟΝΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Οἱ Παταγόνες δὲν εἶναι, ὅπως μέ-
χρι σήμερον παρίστων αὐτοὺς, πα-
ραπλήσιοι τῶν γιγάντων, ἀλλ' ἄν-
θρωποι, ἀναμφιβόλως, ὑψηλοὶ, τῶν
ὁποίων συνήθως τὸ σῶμα, ὁ πόδας
καὶ πλεόν, εἶναι ἰσχυροτάτης κατα-
κατασκευῆς· ἔχουσι δὲ τὴν χροιάν
ὑπέρυθρον, τὰς τρίχας μέλαινας, ἄ-
δράς καὶ ἀπεριποιήτους, καὶ οἱ μὲν
ἄνδρες κείρουσι τὴν κόμην, αἱ δὲ γυ-
ναῖκες τρέφουσι αὐτὴν μακρὰν, σχη-
ματίζοντες δι' αὐτῆς πλοκάμους, εἰς
τὰ ἄκρα τῶν ὁποίων κρεμῶσι ποι-

κιλλόχρους ὑέλους· ἐπιχρίωσι τὸ
σῶμά των μετὰ γῆς ἐρυθρᾶς καὶ πε-
ρικοσμοῦσι τοὺς ὀφθαλμοὺς των μετὰ
κύκλων ἐρυθρῶν καὶ λευκῶν, καὶ φέ-
ρουσιν βραχέα ὑποδήματα καὶ ἱμα-
τισμὸν ἐκ δερμάτων ζώων, τὰ ὁποῖα
συρράπτουσι μετὰ χορδῶν, καὶ οὕτω
κατασκευάζουσι εἶδος βραχέος ἐπεν-
δύτου, τὸν ὁποῖον φέρουσιν ἐπὶ τῶν
ὤμων πρὸς τὰ ἔξω ἀνεστραμμένον
ἔχοντες τὸν φλόχον.

Οἱ Παταγόνες προετοιμάζουσι
πολλὰ ὀλίγον τὰς τροφὰς αὐτῶν,
καὶ προτιμῶσι ταύτας ὡμὰς ὡς
καὶ τὸ κρέας ἀκόμη. Ἐὰν δὲν ἐπι-
τύχῃσι θήραν ἀλιεύουσιν ἰχθύς
μετὰ δικτύων κατασκευασμένων ἐκ
χορδῶν· ἐὰν δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀποτύ-
χῃσιν ὑποφέρουσιν ὑπομονητικῶς
τὴν πείναν. Οἱ πλεῖστοι αὐτῶν εἶναι
ἰπτεῖς, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες, καὶ
ἔχουσιν ἐπίππια, χαλινούς, ἀναβολεῖς
καὶ προσαρμῶζουσιν εἰς τὰ ὑποδήματά
των εἶδος πτεριστήρων ξυλίνων, ἢ,
ἵνα κάλλιον εἰπωμεν, κέντρων. Ὅπως
δὲ οἱ γείτονες αὐτῶν τῆς Χιλῆς, ἔχου-
σι καὶ οὗτοι ὡς ὄπλα τόξον καὶ σφεν-
δόνην, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται
μετὰ πολλῆς ἐπιδειξιοῦτος. Εἶναι
ἐχθροὶ πάσης ἐργασίας καὶ τὸ πνευ-
μᾶ των μικρὸν ἀνεπτυγμένον καὶ ὀ-
λιγώτερον ἢ περιέργεια αὐτῶν· εἶδο-
μεν αὐτοὺς ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς
πλοίοις διερχομένους ἐνώπιον πλη-
θῆος ἀγνώστων αὐτοῖς ἀντικειμένων
μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀδιαφορίας.
Τὸ δὲ καταθέλξαν αὐτοὺς ἦτο κά-
τοπτρον ἐν τῷ ὁποίῳ ἑκατοπτρίζοντα
μυρίους ποιῶντες μορφασμοὺς. Γλυ-
κεῖς καὶ ἡσυχοὶ ἐκ φύσεως πρὸς τοὺς
προσφερομένους εἰς αὐτοὺς καλῶς,
εἶναι βίαιοι καὶ σκληροὶ ὀργιζόμενοι.
Εὐρίσκονται εἰς παντελεῖ ἄγνοιαν,
δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἰδέαν ἰδιοκτη-
σίας, ἐκτὸς τῆς ἐπὶ τῶν ὀλίγων ἀπα-
ραιτήτων ἐργαλείων αὐτῶν, καὶ μι-
κροτάτην ἐπίσης τῆς θρησκείας.

G. A. Mueller.

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ

ΤΟΥ

ΑΙΜΟΣΤΑΓΟΥΣ ΒΡΑΧΟΥ.

ΓΗΘ ΤΗΣ

ΚΟΜΗΣΗΣΗΣ DASH.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ Α. ΒΑΜΠΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περιγραφή.

ΠΑΡΑ τὰς ὄχθας τῆς Κρεύζης καὶ πλη-
σίον τοῦ Μαιλλέ, σώζονται ἔτι ἐρείπιά
τινα ἀρχαίου καὶ φεουδαλικῆς ἐνδικοιτή-
ματος καλουμένου φρούριον τοῦ Πιρο-
χθίου Βράχου, ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ
βράχου ἐφ' οὗ ὠκοδόμηται· ἔχει δ' οὗτος
ὀγδοήκοντα ποδῶν ὕψος καὶ ὑπέγκειται
ἠλίβατος τοῦ ποταμοῦ, ὅστις ῥέει πρὸς
τοὺς πόδας αὐτοῦ χαρίζεις καὶ διαυγῆς
ἐπὶ κοίτης ἀνίσου εὐρους, ποῦ μὲν κατα-
πίπτων ἐκ κρημνῶν, ποῦ δὲ ἐλικοει-
δῶς κυλιόμενος καὶ μαρμαίρων ὡς πλάξ
ἀργύρου διὰ μέσου χλοερῶν παροχθίων,
κατοπτριζομένων εἰς τὰ νάματα του.

Μεταξὺ τῶν σκιαζόντων δένδρων τὰς
ὄχθας τῆς Κρεύζης, αἱ βαθυπράσινοι καὶ
ἡδύοσμοι καρύκι, καστανεῖαι τινες σκιερὰ
καὶ αἱ ὡχραὶ τὸ φύλλωμα καὶ ὑδροχαρεῖς
ἰτέκι, φιλοῦσι καὶ καλύπτουσι τὸ μέρος
τοῦτο· ἀλλὰ καὶ αἱ πράσινοι καὶ πυκνό-
φυλλοι κληθραὶ, αἱ χλοάζουσαι αἱμασαι
καὶ αἱ ὑψικομοὶ αἰγειροὶ, ἐνούμεναι εἰς συ-
στάδας μετὰ τῶν ἄλλων, ἀναδεικνύουσι
ποιητικότερον τὸ τοπίον. Ἡ γραφικὴ αὐ-
τῆ ἐκπρῆξια καλύπτεται ἐπίσης ἐκ πτελεῶν,
βαλανηφόρων δρυῶν, σημιδῶν καὶ φηγῶν
βαθυσκίων, ἀρδευομένων πάντων δαψιλῶς
παρὰ τῶν διαρρέοντων πυκνὰ ποταμίων
καὶ ἐκ πληθῆος ἄλλων μικροτέρων βυα-
κίων, τὰ ὁποῖα κατέρχονται τῶν ὀρέων
καὶ σχηματίζουσι πολλὰς καὶ μικρὰς πο-
λυθύτους λίμνας.

Ὁ τόπος οὗτος, ὁ συνορεύων τῇ Λιμου-
ζίνῃ, διασχίζεται θαυμασίως ἀπὸ στενὰς

καὶ βαθείας κοιλάδας καὶ ὑψηλὰ ὄρη, τῶν
ὁποίων ὁ πυρὴν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συνί-
σταται ἐκ σχιστολίθων καὶ γρανιτῶν, καὶ
τινα ἐξ αὐτῶν ἐγκλείουσιν ἠφαίστεια, τῶν
ὁποίων διατηροῦνται εἰσέτι τὰ ἴχνη ἀνα-
ζητούμενα παρὰ τῶν γεωλόγων καὶ ζω-
γράφων καὶ εἶναι πλήρη δρυϊδικῶν ἀ-
ναμνήσεων ὡς πρὸς τοὺς συγγραφεῖς καὶ
τοῦ σοφοῦς.

Ἡ τοποθεσία τοῦ φεουδαλικῆς τούτου
οἰκοδομήματος, ὁμοιάζει μεγάλως πρὸς
τὴν τῆς πόλεως Βουσσάκ, κειμένης ἐπί-
σης ἐπὶ ἀποκρήνου βράχου, καὶ περικυ-
κλουμένης ἀπὸ τεῖχη ὑψηλὰ καὶ πυργο-
φόρα, τῶν ὁποίων δεσπόζει ἀκρόπολις
μετ' ἐπάλλξεων ὀδοντοτῶν, αἰωρουμένη
ἐπὶ βράχου σχεδὸν ἀπροσίτου, ἐφ' ἧς καὶ
πάλιν ὑπέγκειται πύργος βαρῦς. Αἱ πό-
λεις αὗται, τὰ μεσαιωνικὰ ταῦτα ἐν-
δικοιτήματα, τὰ ἐξηγερούμενα ἐπὶ τῶν
ἀπορρώγων βουνῶν, ἦσαν ἡ ἐμελλον νὰ
χρησιμεύσωσιν ὡς πόλεις ἢ φρούρια ὄχθρα.

Εἰς τοὺς πόδας τοῦ βράχου, ἐφ' οὗ
ἐπικάθηται βαρὺ τὸ φρούριον, ὡρτίος ὑ-
δρόμυλος κατοπτρίζεται εἰς τὰ ὕδατα τοῦ
ποταμοῦ, τὰ ὁποῖα θραύονται ἐπὶ τοῦ
τροχοῦ του, καὶ ἐκεῖθεν κατέρχονται
ἀφρώδη καὶ κελαρύζοντα. Ἐλικοειδῆς
κλίμαξ ἐνώνει τὸν περιστερεῶν τῶν μύ-
λου τούτου μετὰ μικροῦ τινος παραρτή-
ματος κειμένου πρὸς τὰ μαγεῖα τοῦ
φρουρίου, καὶ καθιστᾷ ἔτι μᾶλλον ἰδιόρρυθμον
καὶ γραφικὴν τὴν θέσιν τοῦ μύλου ὑπὸ τὰ
φρούριον καὶ τοῦ φρουρίου ὑπὸ τὸν μύλον.

Είναι δὲ πιθανόν ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς οἰκοδομήσεως τῶν δύο τούτων κτιρίων, ὁ μύλος ἐχρησίμευσεν ὡς κατοικία ὑπηκόου ἢ γαιοκατόχου τινὸς τοῦ ἀρχόντος, ἕως μάλιστα ὑπέρτου τινὸς καὶ οὕτω διὰ τῆς κλίμακος ταύτης ἢ συγκοινωνία ἦτο εὐκολωτέρα καὶ ταχυτέρα· διότι ἀνεκθῆν λέγεται ὅτι οἱ ἀρχόντες, ἡγάπων τὸ τρυφερὸν κρέας καὶ μάλιστα τοῦ νώπου, ἔχθους, διὰ τοῦ μέσου δὲ τούτου οἱ κυπρίνοι, οἱ Ἰσθακες, οἱ παχεῖς, λάβρακες καὶ οἱ ἐγγέλεις μετέβαινον μόλις ἀλιευόμενοι ἐν τῇ Κρεύζῃ εἰς τὸ μαγειρεῖον τοῦ πυργοδεσπότου.

Ἐκ τοῦ δώματος καὶ τῶν παραθύρων τοῦ Παροχθίου Βράχου ἐξετείνετο τὸ βλέμμα ἐπὶ μαγευτικῆς ἐκτάσεως καὶ περιέβαλλεν εὐρὺ διάστημα κατὰ τὸ ὅποιον ἐσκηνογραφεῖτο ἡ ὠραία πόλις τοῦ Μαίλλε, καὶ οἱ σύσκιοι γήλοφοι ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄχθων τῆς Κρεύζης· ἐκεῖθεν αἱ ζωγραφίαι φαντασίαι καὶ αἱ τρυφερὰ ψυχὰι, ἠδύνατο νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἐπὶ τοῦ ὕψους τούτου εὐρίσκοντο πλησιέστερα τοῦ οὐρανοῦ, ὅθεν κατέρχονται αἱ ἀγαθαὶ ιδέαι καὶ αἱ εὐγενεῖς ἐμπνεύσεις, περιβαλλόμεναι ἐντὸς νεφέλης φωτεινῆς ἐπιστεφούσης τὸ φρούριον τοῦτο· ἐνῶ τὰ ταπεινὰ πεδία, βυθισμένα ἐν τῇ σκιᾷ, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ μετάσχωσιν εἰς τὰς οὐρανίας ταύτας σχέσεις· ἐκεῖ ἐφαίνετο ὅτι ἠδύνατο νὰ αἰσθανθῇ τις τὴν ψυχὴν του ἀκουσίως ὀρμῶσαν πρὸς τὰς ἀγνώστους ἐκεῖνας χώρας, τὰς αἰθερίας καὶ περιλαμπεῖς, ὅθεν κατῆλθε καὶ πρὸς τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ ἐπανέλθῃ.

Ἰπάρχουσι δοξασίαι βαθύτερα ἐγκεχαραγμέναι τῶν λοιπῶν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, αἱ ὁποῖαι εἰσέδυσαν ἐν ταύτῃ διὰ τῆς ἐποπτείας τῶν θαυμασίων καὶ τῆς ἀποκαλύψεως· προκύπτει δ' ἐκ τούτου ὅτι τὸ μυστηριώδες καὶ ὁ πνευματισμὸς ἰσχύουσι παρ' ἡμῶν μᾶλλον τῶν ἀτυχῶς ἐπὶ τῆς ὕλης θεμελιωμένων δοξασιῶν, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν μὴ διαφθειραντων ἐπὶ τὴν ἀρχικῶς θείαν αὐτῶν φύσιν διὰ διδαγμάτων ἀθέων καὶ ἀσεβῶν, ἐπιπλαβῶν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ εὐματαβόλους ὀργανισμούς.

Ἐάν τις θαλήσῃ νὰ ἐμβαθύνῃ ἐν ταῖς αἰτίαις τινῶν ὑπάρξεων, δύναται ν' ἀνακαλύψῃ ὅτι οἱ τόποι ὅπου ἐγεννήθησαν

ἢ ὅπου ἐβίωσαν τινὲς σοφοί, πεπαιδευμένοι, ἢ ἀσεβεῖς τινες ἐπέδρασαν ἰσχυρῶς ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων τοῦ βίου αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων τὰ ὁποῖα ἐδέσποσαν αὐτῶν. Οὐδέποτε ὑπῆρξα ὀπαδὸς τῶν μοιροδόξων, ὥστε νὰ φρονῶ τὸν μὲν γεννηθέντα εἰς τὰ ταπεινὰ πεδία ἢ εἰς ἀφανῆ ἀναχωρήματα κακόδοξον καὶ ἀσεβῆ, τὸν δὲ ὀρειγενῆ καὶ ζῶντα ἐν εὐηλίᾳ ἀγαθῶν, μεγαλόφρονον, γενναῖον καὶ συμπαθητικόν· ἀλλ' ὅτι οἱ ὀρθόκλιμοι οἱ βλέποντες συχνώτερα τὸν οὐρανόν, τὸ στήθος τὸ ἀναπνεῶν καθαρὸν καὶ ζωογόνον αὐραν, βοηθεῖ τὴν ὕψωσιν τοῦ πνεύματος καὶ τὸν ἀγνισμὸν τῆς ψυχῆς· ὅ,τι τις σκέπτεται ὑπὸ δάσος πυκνόν, δὲν σκέπτεται καὶ ἐπὶ ἀναπεπταμένης πεδιάδος, οὐδ' αἱ γεννώμεναι ιδέαι ἐπὶ τῆς χαλικιώδους παρχλίας, ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς ἐμπνεόμενας ἡμῖν ἐκ τῶν ὄχθων βυακίου τινος. Τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ ἀπαυγάζουσι περισσότερο ἢ ὀλιγώτερον ζωηρῶς τὰ συγκινούντα αὐτήν. Ἡ θεία λοιπὸν τοῦ ὠραίου καὶ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ κελοῦ εἶναι ἀνγκυκλιότατα εἰς ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἀνατροπὴν.

Τὸ φρούριον τοῦτο, τὸ τοσοῦτον ἄλλοτε μεγαλοπρεπῶς κατωκνημένον, τὰ τοσοῦτον πολυτελῶς κεκοσμημένον, ἦτα ἤδη σιωπηλὸν ὡς μνημεῖον ὅπου ἤρηνθησαν ἡ χαρὰ, αἱ ἐορταί, ἡ εὐδαιμονία, ἡ δόξα καὶ οἱ ἔρωτες τῶν εὐγενῶν δεσποτῶν, ὅπως τὰ λείψανα αὐτῶν ἀναπαύονται εἰς τὸ κοιμητήριον τῶν πραγμάτων των.

Ἡ σιγὴ αὕτη τῆς μοναξίας τῆς διαδεχομένης τὸν θόρυβον, ἔχει τὸ βαθέως θλίβον! τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα τὰ κατάρροντα οὕτω ταχέως ἐκ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἔμεινον ἀκατοίκητα, ἐμπνεύουσιν ἀλγεινὰ καὶ λυπηρὰ αἰσθημάτων!... Ἐκεῖ, τόσκι ἀναμνήσεις περιστοιχίζουσι τὸν νοῦν, ἀναμνήσεις ζωηρῆς, ἐκ τῶν ὁποίων ἢ φαντασίαι ὀρμωμένης, πρὸς στιγμὴν, ἐπαναφέρει τοὺς ἀρχαίους κατοίκους, ἀνεγείρει τὰ κατὰπίπτοντα τεῖχη, καὶ κοσμεῖ αὐτὰ διὰ τῆς πολυτελείας, ἢ τις τὰ ὠραῖα παλαιὰ ἐπαναβλέπει τὰς εὐειδέεις δεσποινίδας, τῶν ὁποίων αἱ ἔκδοσις ἢ μέλαινα κόμαι ἐστέφαντο ἀπὸ παλιδίας ὠραίας, ὅθεν ἐπιπτον κρήδεμνα κίματάωντα εἰς τὰς πνοὰς τῶν ζεφύρων· ἐπαναπλάσσει ἢ φαντασίαι ἀνθῶνας ὀλιγώτερον

λαμπρὸς καὶ ὀλιγώτερον εὐώδεις τῶν δεσποινῶν, αἴτινες ἐπαίζον καὶ ἔλαμπον εἰς τὰς ἐορτάς τοῦ φρουρίου! Τοὺς ἐρωτικούς ἱππότες, φέροντες τὰ χρώματα τῶν δεσποινῶν τῆς καρδίας των καὶ ῥιπτομένους εἰς τὰς μᾶλλον ἐπιμόχθους ἐπιχειρήσεις, χωρὶς οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ παραπονῶνται διὰ τὰς παρεμβαλλομένας ἀναβολὰς εἰς τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῶν! Ἐπαναβλέπει, τὰς περιστερὰς, γλυκεῖς ἐρωτικούς ἀγγέλους, ἐστολισμένας τὸν λαϊκὸν μετὰ κυανῶν ταινιῶν νὰ πετῶσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς πύργου εἰς τὸν ἄλλον, φέρουσαι εἰς τὸ ῥάμφος εὐώδη γραμμᾶτια συγκινούντα τὰ στήθη ἐφ' ὧν ἐρίπτοντο! εἶτα, παραστέκεται εἰς τὰς ἀποδημήσεις, καὶ βλέπει δάκρυα θερμὰ ῥέοντα, εἶτα, τὴν χαρὰν καὶ τὰ σκιρτήματα κατὰ τὴν ἐπάνοδον... εἶτα, ... τὸ γόητρον τοῦτο τῶν ὁραμάτων ἀφανιζόμενον· ἐγὼητρον κατὰ τοσοῦτον πικρότερον καθ' ὅσον ἡ πραγματικότης εἰς ἣν ἐπαναπίπτει εἶναι πραγματικότης θλιβερά, γυμνὴ, ψυχρὰ, ὡς πᾶσαι αἱ πραγματικότητες τῆς ζωῆς, στιγναὶ καὶ ἀπατηλαί... εἰς ἃς ἡ ψυχὴ, ὑψωθείσα εἰς τὰς χώρας τῶν προσδοκιῶν, θραύεται ὡς τεμάχιον κρυστάλλου ἐπὶ βράχου... Πρίσμα ἰριδωτὸν τῆς φαντασίας! Πρίσμα στιλπνὸν καὶ ἀκτινοβόλον! διατὶ θραύεσθε οὕτω ταχέως, τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, καλύπτοντα τὸν ὀρίζοντα διὰ πέπλου πενθίμου; διατὶ νὰ μὴ δύναται τις τοῦλάχιστον νὰ διατηρήσῃ πλάνον ἐλπίδα ὅπως εἰς ὅλας τὰς ὀνειρώξεις, νὰ θωπεύσῃ τὴν ὀνειροπώλημα τοῦτο, τὴν μόνην ἐλπίδα ἣν περιμένει τις ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ... νὰ βαυκαλισθῇ... ν' ἀποκοιμηθῇ μετ' αὐτῆς... καὶ νὰ μὴ ἐγερθῇ πλέον ἢ διὰ νὰ κοιμηθῇ τὸν αἰώνιον ὕπνον!... Διατί;... διατί; ἡ λέξις αὕτη, ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ λύσῃ τόσα προβλήματα... νὰ μὴ τυγχάνῃ ἀπαντήσεως ἵνα λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς εὐδαιμονίας, τοσοῦτον εὐφυῶς προσωποποιηθῆν εἰς τὴν ἀναζήτησιν τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου... πάντες τὸν ἀνεζήτησαν... ἀλλ' οὐδεὶς τὸν ἀνεκάλυψεν... Ἐπιζητεῖν τὴν εὐδαιμονίαν... ἀναζητεῖν καρδίαν διὰ τὴν σὴν, εἶναι ἴσον τοῦ φθίρειν τὴν ζωὴν ὡς ὁ Νικόλαος Φλάμελ ἠφάνισε τοὺς θησαυροὺς του ἀναζητῶν τῶν τρισευδαίμωνος λίθου!... Οὐδὲν

πρέπει νὰ περιμένῃ τις... οὐδὲν ν' ἀναζητῇ... ἐάν θέλῃ νὰ μὴ ἐξεγερθῇ σκληρὰ ὑπακτιμένος.

Πρὸ τριάκοντα περίπου ἐτῶν παρουσιάσθη κυρία τις ζητοῦσα νὰ ἐνοικιάσῃ δύο δωμάτια τοῦ σαθοῦ τούτου φρουρίου, πρότασιν τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἤκουσεν ὁ μυλωθρὸς ἀφ' οὗ χρόνου ἐγένετο κτήτωρ τῶν ἐρείπιων τούτων, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀγοράσει εἰς εὐτελεστάτην τιμῇν, ὡς ἐπωλήθησαν ὅλα τὰ κτήματα τῶν ἐξορίστων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην.

— Ἀλλὰ, κυρία, φοβοῦμαι ὅτι δὲν θέλετε εὐχαριστηθῆ· διότι πρὸ πολλοῦ χρόνου τὸ φρούριον τοῦτο εἶναι ἔρημον, εἶπεν ὁ μυλωθρὸς εἰς τὴν ξένην.

— Ἰπάρχουσιν, κύριε, ὑπέλαβεν αὕτη, περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ συμμορφοῦται πρὸς αὐτάς.

— Ἐπειδὴ τὰ οἰκήματα τοῦ μύλου εἶναι εὐρύχωρα, δύναμαι, ἐάν θέλετε, νὰ σᾶς ἐνοικιάσω ἐν μέρος· θέλετε δ' ἔχει καὶ τὴν θυγατέρα μου Ἰωάνναν ἵνα δικακεδάξῃτε ὀλίγον, τὴν Ἰωάνναν, ὠραίαν κόρην, μὰ τὴν πίστιν μου. Δὲν τὸ λέγω διότι εἶμαι πατήρ τῆς... ἀλλ' εἶν' ὁμολογούμενος ἡ ὠραιότερα τοῦ τόπου, καὶ ὁμοιάζει ἐντελῶς τῆς μακαρίτιδος...

Λέγων ταῦτα ὁ μυλωθρὸς ἐνόμισεν ὅτι ὄφειλε νὰ στενάξῃ.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε, διὰ τὴν καλοσύνην σας· ἡ ἐν τῷ μύλῳ κατοικία εἶναι ὑγρά δι' ἐμέ. Οἱ ἰατροὶ μ' ἐσυμβούλευσαν ν' ἀναπνέω ἀτμοσφαῖραν καθαρὰν καὶ νὰ κατοικῶ εἰς ὑψηλὸν μέρος· διὰ τοῦτο δὲ ἐσκέφθην ὅτι θέλω ὄφελει κατοικοῦσα ἐν τῷ γηραιῷ τούτῳ φρουρίῳ· θέλω δ' ἐντούτοις εὐχαριστηθῆ πολὺ νὰ γνωρισθῶ μετὰ τῆς ἀγαπητῆς σας Ἰωάννας, τῆς ὁποίας αἱ ἐπισκέψεις θέλουσι μὲ εὐαρεστηθῆ μεγάλας.

Ἡ Κυρία αὕτη εἶναι ἀσχημοτάτη, ἐσκέφθη ὁ μυλωθρὸς· ἀλλὰ φαίνεται καλῶς ἀνατεθραμμένη καὶ ὁπωςδήποτε θέλει ἔχει σύντροφον ἢ θυγάτηρ μου καὶ ὄφελειαν τὴν ὁποίαν δὲν ὑπελόγησα· εἶναι ὅμως παράδοξος νὰ θέλῃ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὰ ἐρείπια αὐτὰ καὶ νὰ φωλεύσῃ μετὰ τῶν κοράκων καὶ τῶν νυκτερίδων... Ἀλλὰ, τὸ κάτω κάτω, αὐτὰ εἶναι ἰδική της ὑπόθεσις, τί μὲ μέλλει ἐμέ. Ὁὕτω ὁμιλῶν καθ' ἑαυτὸν ὁ μυλωθρὸς

διέτρεχε τὰς εὐρείας αἰθούσας τοῦ ἐνδια-
τάματος τούτου, ἀκολουθούμενης παρά
τῆς ξένης, ὡς ἐάν ἤθελε νὰ τῆ ἐξελέξη
τὸ μέρος ὅπου ἰδύνατο, ἐάν ὄχι κάλλι-
στα, τοῦλάχιστον πρεπόντως νὰ κατοικήσῃ.

Ἡ κυρία ἐστάθη εἰς τι μέρος συνεχό-
μενον μετὰ τινος ἄλλου ἀμφοτέρα δὲ
κείμενα ἐν εἴδει ἀντιθαλάμου, ἐξ οὗ ἤρ-
χιζε κλίμαξ ἀπότομος καὶ ἐλικοειδῆς,
φέρουσα εἰς ἓνα τῶν τεσσάρων πύργων
τοῦ φρουρίου, τὸν πρὸς ἀνατολὰς κειμέ-
νον. Πολλὰ βαθμίδες τῆς κλίμακος εἶχον
καταρρεύσει, ἀλλὰ μετὰ μικροῦ κόπου
καὶ ὀλίγης τόλμης, ἠδύνατό τις ν' ἀναρ-
ριχθῆ αὐτὴν καὶ ν' ἀπολαύσῃ τὴν θυ-
μασίαν θέαν τῶν περὶ ἐκ τοῦ δώματος
τοῦ φρουρίου· ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὄλων τῶν
πύργων ὑπῆρχον θυρίδες συγκοινωνούσαι
μετὰ δώματος ἐκτεινημένου ἐφ' ὅλης τῆς
στέγης τοῦ οἰκοδομήματος. Τὰ δίφρακτα
τοῦ δώματος τούτου ἦσαν διερρηγμένα
εἰς πολλὰ μέρη, καὶ εὐκόλως ἠδύνατο νὰ
καταληφθῆ ὑπὸ σκοτοδίνης ὁ κάτω προσ-
βλέπων· οἱ ἐπισκεπτόμενοι ὁμῶς τὸ φρού-
ριον τοῦτο ἦσαν σπάνιοι· ξένοι τινες ἀ-
κούσαντες νὰ γίνηται λόγος περὶ τῆς θυ-
μασίας αὐτοῦ τοποθεσίας, ἢ φίλοι τῶν
ἀρχαίων δεσποτῶν οἵτινες ἤρχοντο πλήρεις
ἱερῶν καὶ τρυφερῶν ἀναμνήσεων· διότι
ἀπὸ τῆς ἐξορίας, οὐδεὶς ἤκουσε πλέον νὰ
ὀμιλῶσι περὶ τῆς ἀφανισθείσης ἀναμφι-
βόλως οἰκογενείας ταύτης.

— Ἰδοῦ, κύριε, εἶπε τῷ μυλωθρῷ τὰ
δύο δωμάτια τὰ ὀλιγώτερον μεγάλα,
καὶ τῶν ὁποίων ἡ θεία ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
μοὶ ἀρέσκει· τὸ ἐν διὰ τὸν ἀδελφόν μου
καὶ τὸ ἕτερον δι' ἐμέ· ἀρκοῦν.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΑΦΡΟΥ ΠΙΠAI

— Γενικῶς πιστεύεται ὅτι αἱ
ῥαῖαι αὗται λευκαὶ πῖπαι αἱ τόσον
ἐκτιμώμεναι παρά τῶν ἐραστῶν τοῦ
καπνίσματος, παράγονται πραγμα-
τικῶς ἀπὸ τὸν ἀφρόν τῆς θαλάσσης·
ἐνῶ ἡ ὕλη ἐξ ἧς κατασκευάζουσι ταύ-
τας ὑπάρχει ἐν τῇ γῆ, καὶ καλεῖται
μαγνησητὶς λίθος (Mahneseite). Εὐρί-
σχετα δὲ εἰς τὰ περὶ τῶν Παρισίων,

εἰς Ηιερμόντζ, εἰς τὴν Μικρὰν Ἀ-
σίαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὸ ὡ-
ραιώτερον εἶδος εὐρίσκεται εἰς τὰ
περὶ τοῦ Κιλτσίκ, ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ἡ ΛΟΓΧΗ. Ἡ λόγχη εἶναι ὄπλον
ἰδιαζόντως γαλλικόν, καὶ διὰ τὴν
ἀρχὴν του, καὶ διὰ τὴν φοβερὰν χρῆσιν
αὐτοῦ παρά τῶν γάλλων στρατιω-
τῶν. Λέγεται γενικῶς ὅτι τὸ ὄπλον
τοῦτο ἐφευρέθη εἰς τὴν Βαϊόννην
κατὰ τὸ 1671, ἐξ οὗ καὶ βαϊοννέτα
ἐπεκλήθη. Ἰδοῦ δὲ τί λέγει περὶ τού-
του εἰς τὰ ἀπομνημονεύματα αὐτοῦ
ὁ Κ. Πουῦσεγγούρος· «Ὅταν ὁ ταγ-
ματάρχης Πουῦσεγγούρος, τῷ 1642,
εἰς τι μέρος τῆς Φλάνδρας, ἀπέστει-
λε τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας πέραν
τῶν διωρύγων, δὲν εἶδεν εἰς αὐτοὺς
ξίφος, ἀλλὰ λόγχας τῶν ὁποίων ἡ
λεπίς εἶχε μῆκος ποδῶν καὶ τῶν ὁ-
ποίων ἡ ξυλίνη λαβὴ εἰσήρχετο ἓνα
πόδα ἐπίσης ἐντὸς τοῦ σωλήνος τοῦ
τουρκελίου». Κατὰ τὸ 1703, ἐκ τῶν ἐ-
πανειλημμένων συμβουλιῶν τοῦ Βωμ-
πᾶν ἀπεφάσισεν ὁ Λουδοβίκος XIV
νὰ ὀπλίσῃ ὅλον τὸ γαλλικὸν πεζι-
κὸν μὲ λόγχοφόρα ὄπλα· ἐκ τῆς ἐ-
ποχῆς ταύτης, τὸ ὄπλον τοῦτο ἀπέ-
βη εἰς χεῖρας τῶν γάλλων στρατιω-
τῶν ὁ τρόμος τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

Πρὸ πάντων δὲ ἡ παλαιὰ σωμα-
τοφυλακὴ τοῦ Ναπολέοντος ἐδόξασε
τὴν λόγχην· ἐφαίνετο καταφρονοῦσα
τὴν πυρίτιδα, καὶ, ὡς οἱ ἀνδρεῖοι πο-
λεμισταὶ τοῦ μεσαιῶνος, ἐμάχοντο
δι' αὐτῆς σῶμα πρὸς σῶμα. Κατὰ
τὸν Πολωνικὸν πόλεμον ἓνα τάγμα
ῥοκίσθη νὰ μὴ καύσῃ μήτε μίαν πυ-
ριτοβολὴν κατὰ τῶν Ῥώσων, καὶ,
πραγματικῶς, διὰ μόνης τῆς λόγχης
ἀπέκρουσε πάσας τὰς προσβολὰς· τὸ
ἀνδρεῖον τοῦτο τάγμα ἀνανεώθη ἐ-
πτάκις κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέ-
μου τούτου. Ἐπίσης δὲ διὰ τῆς
λόγχης ἐνικήθησαν οἱ Ῥῶσοι κατὰ
τὰς μάχας τῆς Ἀλμας καὶ τοῦ Ἰν-
κερμαν.